

رأی نمایندگان کنستت به انحلال پارلمان

خبرگزاری رویترز در خبری فوری اعلام کرد نمایندگان کنستت (پارلمان رژیم صهیونیستی) در شور مقدماتی بر سر لایحه انحلال پارلمان به این لایحه رای مثبت دادند. طبق گزارش رویترز، شمار آرای مثبت ۱۱۰ رای بوده است.کنستت نخستین گام به سمت پنجمین انتخابات سراسری طی ۴ سال گذشته است.

لایحه انحلال کنستت پس از شور مقدماتی، امروز پنجشنبه در قرائت نخست و روز دوشنبه آینده نیز در قرائت دوم و سوم به رای گذاشته خواهد شد.

گزارش تحلیلی «وطن امروز» از وضعیت گفتمان چپ در آمریکای لاتین

آمریکا زیرپای چپ

■ **کشورهای آمریکای لاتین که در حال حاضر توسط**

چپ‌ها اداره می‌شوند

■ **بر اساس نظرسنجی‌های صورت‌گرفته برزیل احتمالا**

در سال ۲۰۲۳ رئیس‌جمهور چپ‌گرا خواهد داشت

■ **کشورهای آمریکای لاتین که در حال حاضر توسط**

راستگراها اداره می‌شوند

دفاع از حاکمیت نیکاراگوئه و تامین منافع این کشور آمریکای مرکزی همچنان ایستادگی می‌کند و به دلیل عملکرد مثبت خود در سکانداری این کشور در دوره‌های قبلی، همچنان از محبوبیت بالایی بین اکثریت رأی‌دهندگان این کشور برخوردار است. به نوشته تلمسور، نیکاراگوئه تحت‌فرماندهی اورتگا به یکی از کشورهای موفق و در حال پیشرفت آمریکای مرکزی پیوژه در حوزه انرژی و مبادلات تجاری تبدیل شده است.

■ **کامبج به کودتا علیه چپ‌ها در بولیوی**

در بولیوی نیز مانند آرژانتین دولت یک اقتصاد سیاسی نوتوسه‌گرا و یک رابطه یکپارچه با جنبش‌های مردمی برقرار کرده است. در بولیوی، یک کودتای دست راستی در سال ۲۰۱۹، «وو مورالس» را که از سال ۲۰۰۶ بر سر کار بود، برکنار کرد و دیکتاتوری کوتاه‌مدت «انین انیز» را روی کار آورد اما انتخابات سال ۲۰۲۰ قدرت را به جراین جنبش «به سوی سوسیالیسم» بازگرداند و این بار «لویس آرسه» که قبلاً وزیر دارایی دوران حکومت مورالس بود، رئیس‌جمهور این کشور شد. مشخصه سیاست خارجی آرسه در درجه اول بازگرداندن کشور به وضعیت سنتی قبل از برکناری مورالس بود. آرسه در نخستین اقدام دیپلماتیک خود به عنوان رئیس‌جمهور، روابط خود را با ایران احیا کرد و دولت نیکلاس مادورو را به عنوان دولت قانونی ونزوئلا به رسمیت شناخت و ریاست «خوان گویادو» را که قبلاً انیز به رسمیت شناخته بود، نپذیرفت.

■ **بوریک، جوان‌ترین رئیس‌جمهور چپ‌های لاتین‌ها**

باینیز پارسال شیلی که دهه‌هاست به چپ‌ترین کشور آمریکای جنوبی مشهور است، سرانجام انتقام نهایی خود از کودتای آمریکایی دهه ۱۹۷۰ علیه دولت مردمی «سالوادور آنده» را گرفت. این مهم با پیروزی تاریخی نامزد جوان ۳۵ ساله ائتلاف کمونیست‌ها و سوسیالیست‌ها در انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۱ شیلی رخ داد. «گابریل بوریک» کروات‌تبار که به عنوان رهبر سابق جنبش دانشجویی برای چند سال رهبری اعتراضات علیه نابرابری را بر عهده داشت، توانست در انتخابات ریاست‌جمهوری در رأس ائتلاف عدالت‌خواهان بیش از ۵۶ درصد آرای شهروندان را در مقابل نامزد راست‌گرای مورد حمایت غرب به دست آورد که افتخارش این بود دنباله‌رو راه ژنرال پینوشه کودتاجی است. بوریک پس از روی کار آمدن نه‌تنها در داخل سیاست‌های اصلاح اقتصاد سرمایه‌داری را در پیش گرفته، بلکه در سیاست خارجی دولتش نیز می‌توان چشم‌انداز همبستگی با آرمان فلسطین را مشاهده کرد.

■ **تاریخ‌سازی چپ‌ها در کلمبیا**

کلمبیاپرای نخستین‌بار رئیس‌جمهور چپ خواهد داشت. این خبر روز ۱۹ ژوئن برای ساعت‌ها تیتز اول رسانه‌های آمریکای

رضا عدالتی‌پور: هنگامی که «گابریل بوریک» ۳۵ ساله که خود را «سوسیالیست آزادی‌خواه» می‌نامید، ۱۱ مارس امسال به عنوان رئیس‌جمهور شیلی سوگند یاد کرد، رادیکال‌ترین تغییر شکل سیاست کشور شیلی در بیش از ۳۰ سال گذشته رقم خورده؛ اتفاقی که چند ماه دیگر در کلمبیا رقم خواهد بود. با پیروزی «گوستاوو پترو» در انتخابات ریاست‌جمهوری کلمبیا چپ‌ها برای نخستین‌بار در تاریخ این کشور قدرت را به دست گرفتند. این تحول مهم در عرصه سیاسی یکی از متحدان دیرینه ایالات متحده در آمریکای لاتین سبب شده می‌شود، ملموس‌تر از قبل احساس شود. پیش از این‌ها پیروزی نامزدهای چپ میانه ریاست‌جمهوری در مکزیک، آرژانتین و بولیوی بین سال‌های ۲۰۱۸ تا ۲۰۲۰ و در پرو و هندوراس در سال ۲۰۲۱ رقم خورده بود. اکتونومیست در مطلبی با اشاره به این تحولات نوشته است: «به نظر می‌رسد آمریکای لاتین آماده چرخش قاطعانه به چپ است.»

چنانکه الیزابت دیکسنسون، تحلیلگر ارشد کلمبیایی در گروه بین‌المللی بحران گفت: «فکر می‌کنم استراتژی ترس، نفرت و انگ نسبت به چپ دیگر به عنوان سیاستی برای جلب رأی‌دهندگان عمل نمی‌کند» چپ‌ها در آمریکای لاتین محبوب صندوق‌های رأی هستند.

چرخش به چپ در آمریکای لاتین حقیقتی غیر قابل انکار است، هر چند این چرخش اشکال متفاوتی داشته باشد. به عنوان مثال در کشورهایی که به نظر می‌رسد در واقع یک چپ انتخاباتی جدید ظهور کرده است مثل کلمبیا، شیلی، مکزیک، پرو و هندوراس، این تغییر در زمینه‌های تفکرات متمایل به ملی‌گرایان انجام شده که به طور کلی خارج از چرخه چپ سنتی بود. در همین حال، در آرژانتین و بولیوی، ائتلاف‌های سنتی «جزر و مد صورتی» را داشتند و در انتخابات جدید بازگشته‌اند. در ونزوئلا و نیکاراگوئه هم دولت‌های چپ طی ۲ دهه اخیر قدرت را ترک نکرده‌اند.

■ **موج چپ‌گرایی در آمریکای لاتین**

موج صورتی و چرخش به چپ عبارتی هستند که در تحلیل سیاسی ظهور دولت‌های چپ در دموکراسی‌های آمریکای لاتین در قرن بیست و یکم و فاصله گرفتن از مدل اقتصادی نولیبرال به کار می‌رود. پیش از این و در قرن ۲۰، کوبا طی دهه‌های متعدای پرچمدار جریان چپ در آمریکای لاتین بوده است. موج اول با انتخاب هوگو چاوز به عنوان رئیس‌جمهور ونزوئلا شروع شد و در کمتر از یک دهه، احزاب مترقی و چپ در آرژانتین، آرگوئه، بولیوی، نیکاراگوئه، اکوادور، السالوادور و پاراگوئه در انتخابات متوالی پیروز شدند. موج دوم با انتخاب مانوئل لئو اوبرادور رئیس‌جمهور مکزیک در سال ۲۰۱۸ آغاز شد. پس از آن، در سال ۲۰۱۹ ائتلاف احزاب چپ در آرژانتین پیروز شدند. بعد در بولیوی جنبش به سوی سوسیالیسم در سال ۲۰۲۰ به پیروزی رسید. روند این پیروزی‌ها در سال ۲۰۲۱ با انتخاب پدرو کاستیو در پرو و گابریل بوریک در شیلی ادامه یافت. انتخاب سیومارا کاسترو به ریاست‌جمهوری هندوراس و گوستاوو پترو پختنی از همین زنجیره ازبایی شده است. چنانچه لولا داسیلوا که در حال حاضر از نظر محبوبیت پیشتر است، در انتخابات امسال پیروز شد. ۷ کشور بر جمعیت آمریکای لاتین (برزیل، مکزیک، کلمبیا، آرژانتین، پرو، ونزوئلا و شیلی) که ۸۰ درصد جمعیت منطقه را دارند همگی توسط رهبران چپ اداره خواهند شد. بدون شک این یک چرخش مهم در تاریخ منطقه خواهد بود.

تحولات اخیر ممکن است امید جدیدی را در منطقه آمریکا لاتین ایجاد کند. موضوع اساسی‌ای که دولت‌های جدید باید به آن بپردازند، از سرگیری روابط دیپلماتیک بین کشورهای آمریکای جنوبی است که تحت تأثیر نفوذ ایالات متحده در چند سال اخیر این ارتباط شکسته شده است. به عنوان مثال، ونزوئلا امروز هیچ ارتباطی با کلمبیا و برزیل، ۲ دهسایه سال و مرتبط با آن ندارد. این ۳ کشور چالش‌های کلیدی مانند مهاجرت و توسعه اقتصادی مشترک دارند. بدون شک بدون امکان ارتباط اساسی بین دولت‌های همسایه در آمریکای جنوبی، ایجاد زمینه‌های محکم برای پیشرفت غیرممکن است. همه این تحولات لزوماً خود را تحت شرایط ژئوپلیتیک قرار خواهند داد که در آن تضاد بین روسیه و غرب به اوج خود می‌رسد. در ادامه وضعیت کشورهایی که در سال‌های اخیر موج چپ‌گرایی را تجربه کرده‌اند، بررسی شده است.

■ **نیکاراگوئه ۱۶ سال برای چپ‌ها**

در نیکاراگوئه، رئیس‌جمهور «دانیل اورتگا» و معاون رئیس‌جمهور از سال ۲۰۰۷ سکان هدایت این کشور را بر عهده دارند. در انتخابات ۷نوامبر (۱۶ آبان) نیکاراگوئه، اورتگا با کسب ۷۵ درصد آرای شمارش‌شده، بر بقای خود در انتخابات ریاست‌جمهوری پیشی گرفت و مجدداً سکان اداره کشورش را به دست گرفت. اگر چه دانیل اورتگا بر اساس قانون این کشور، در چهارمین دوره متوالی به عنوان کاندیدای انتخابات ریاست‌جمهوری حضور یافته بود اما زندانی بودن برخی اعضای اپوزیسیون به عنوان کاندیداهای احتمالی رقیب دستاویزی برای رانداندازی حملات و اتهامات واھی از سوی واشنگتن علیه اورتگا شد. به عقیده تحلیلگران نیز علت اینکه رهبر ساندنیست‌ها اینچنین آماج حملات و انتقادات قرار گرفت، این بود که او برای

پنجشنبه ۲ تیر ۱۴۰۱

وطن‌امروز | شماره ۳۵۱۵

[**بین‌الملل**]

گزارش

آمار بالای تلفات روزانه سربازان، ارتش اوکراین را در آستانه فروپاشی قرار داده است

لس آنجلس تایمز:

غربی‌ها در جنگ کم آورده‌اند!

افزایش تصاعدی شمار تلفات نیروهای اوکراینی در جنگ با روس‌ها طی هفته‌های اخیر ارتش این کشور را در آستانه فرسودگی کامل قرار داده است. این در حالی است که طبق گزارش‌های متعدد رسانه‌ای، دولت‌های عضو ناتو به دلایل اقتصادی و اجتماعی در حال رها کردن اوکراین جنگ‌زده به حال خودش هستند. همزمان رهبران آمریکایی و اروپایی که طی ۴ ماه از آغاز جنگ اوکراین از تبعات سنگین آن بر اقتصاد و هژمونی غرب به ستوه آمده‌اند، به طور مستمر از دولت کی‌یف می‌خواهند با تسلیم شدن در مقابل روسیه به صلحی خفت‌بار تن دهد. هفته گذشته بود که سرپرست تیم اوکراینی مذاکره‌کننده با روسیه اقدام به اعتراف عجیبی کرد. به گزارش تارنمای آمریکایی آکسیوس، دیوید آراخامیا گتت ارتش کشورش روزانه حدود هزار نفر تلفات(کشته و مجروح) دارد که کشته‌ها روزانه بین ۲۰۰ تا ۵۰۰ نفر تخمین زده می‌شود.اعترافات آراخامیا از آن جهت حائز اهمیت بود که او این حقایق را هزاران کیلومتر دورتر از کی‌یف در واشنگتن در جریان نشست صندوق مارشال بر زبان آورد. اظهارات این مقام ارشد اوکراینی به طور قابل توجهی با اطلاعات رسمی کی‌یف، ناتو و پنتاگون مغفوت بود و پرده از تبلیغاتی بودن آمارهای دولت اوکراین و غربی‌ها درباره جنگ اخیر برداشت اظهارات آراخامیا کمتر از ۲ هفته بعد از آمار ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین بود که در مرگ روزانه ۶۰ تا ۱۰۰ سرباز اوکراینی و مجروحیت میانگین ۵۰۰ سرباز خبر داده بود. در حالی که اعتراف در همان حد هم شوکه‌کننده و نشانه فروپاشی قریب‌الوقوع ارتش اوکراین به نظر می‌رسید اما متعاقب آن مسابقه‌ای میان مقامات ارشد اوکراینی برای افزایش برآورد تلفات‌شان در جنگ با روسیه درگرفت. الکسی زرنیکوف، وزیر دفاع اوکراین یک هفته پس از آمار زلنسکی میانگین کشته‌های روزانه ارتش این کشور را ۱۰۰ نفر اعلام کرد. سپس الکسی آرسوتویچ، مشاور زلنسکی گفت که از آغاز عملیات ویژه روسیه در این کشور تا هفته اول ماه ژوئن (حدود ۱۰۰ روز) ۱۰۰۰۰ سرباز اوکراینی کشته شده‌اند که به معنای تأیید حرف زرنیکوف بود.اما بعد میخائیل پودولیاک، مشاور دفتر زلنسکی برآورد تلفات روزانه نیروهای اوکراینی را تا ۲۰۰ نفر بالا برد. حال مسکو گزارش می‌دهد که تنها در یک فقره حمله ارتش این کشور به یک مرکز در جنوب اوکراین، در یک روز ۵۰۰ سرباز اوکراینی کشته شده و به همراه آنها مقادیر زیادی سلاح و خودروی نظامی نیز منهدم شده است. بر اساس آمار کی دیروز در نشست مطوعاتی وزارت دفاع روسیه مطرح شد، نیروی هوایی این کشور روز سه‌شنبه با بهره‌گیری از سلاح‌های دقیق اقدام به حمله هوایی به یک کارخانه کشتی‌سازی در بندر نیکولایف (میکولایف)

در نزدیکی ساحل دریای سیاه کرده است. بر اساس این گزارش، ۵۰۰ نیروی کشته شده در کارخانه کشتی‌سازی اوکیان بندر نیکولایف متعلق به تیپ مکانیزه ۵۹ ارتش اوکراین بودند که در آن پناه گرفته بودند. این تأسیسات در بخش جنوبی بندر نیکولایف قرار دارد که روی یک رودخانه بزرگ در ۶۰ کیلومتری دریای سیاه قرار دارد. از طرف دیگر ارتش اوکراین نیز گفته است که حملات موشکی و هوایی روس‌ها به این بندر آسیب‌های زیادی به زیرساخت‌های بندری، ساختمان‌های صنعتی و شبکه برق و حمل‌ونقل آن وارد آورده است. این بندر راهبردی درست بین شهر اشغال شده خرسین در دهانه رود دنیپر و بزرگ‌ترین و آخرین بندر کاربردی اوکراین در دریای سیاه یعنی اودسا قرار دارد و روس‌ها در صدد گرفتن آن هستند. در این صورت دسترسی آنها به اودسا و مناطق جنوب غرب اوکراین هموار خواهد شد حتی روس‌ها این امکان را خواهند داشت تا از این طریق جنگ فرسایشی علیه ناتو را به روزمانی و مولداوی در شرق اروپا بکشاند. وزارت دفاع روسیه همچنین مدعی شد تیپ ۵۷ موتور پیاده‌نظام اوکراین را منهدم کرده است. در این گزارش ادعا شده واحد مزبور اوکراینی بیش از ۶۰ درصد از قدرت خود را بر جریان نیدر برای قلمرو تحت‌ادعای جمهوری خلق لوهانسک -متحدمسکو -از دست داده‌است. طبق اعلام ارتش روسیه،این تیپ ناقض دستور فرمدهی خود مبنی بر ایستادگی در موضع خود از مواضع خود گرخت. بر اساس گزارشی اطلاعاتی که اخیراً بر اساس اعتراضات یک درخمدار اوکراینی توسط رسانه‌های روسی منتشر شده، آمار تلفات سربازان اوکراینی پیوژه در مناطق جنگی دونتسک ولوهانسک به قدری بالاست که نظامیانی که مأمور اعزام به این مناطق می‌شوند،ناقرمندی کرده و انصراف می‌دهند. هفته گذشته نیز ارتش روسیه مدعی شد طی یک حمله تویپخانه‌ای به استان دنیپرو پتروفسک در جنوب مرکزی اوکراین، محوطه‌ای که در آن نشست فرماندهان چندین واحد اوکراینی در حال برگزاری بود را هدف قرار داده و با کشتن دهها افسر ارشد اوکراینی ضربه‌ای بزرگ به ارتش این کشور وارد آورده است.

لس آنجلس تایمز:غربی‌ها در جنگ کم آورده‌اند!

در چنین شرایطی مقاله‌ای در روزنامه لس آنجلس تایمز منتشر شده که حاکی از سرد شدن غربی‌ها از ادامه جنگ نیابتی با روسیه در اوکراین است. مک مکنائوس، روزنامه‌نگار آمریکایی این مقاله را حدود ۱۰ روز قبل با عنوان «جنگ اوکراین، نیرسد اراده‌ها و آلام اقتصادی است و غرب دارد خستگی‌اش را آشکار می‌کند» به‌عنوان زنگ خطری از سوی جوامع آمریکایی و اروپایی منتشر کرد. به نوشته ستون‌نویس لس‌انجلس تایمز، با بد و بدتر شدن شرایط اقتصادی در کشورهای عضو ناتو پیوژه آمریکا و انگلیس، نگرش مردم ۲ دولت اصلی ناتو برای ادامه جنگ اوکراین، وارونه شده است. بر این اساس اگر چه ماه آوریل (فروردین) اکثریت قاطع آمریکایی‌ها از تحریم‌های شدید علیه روسیه حمایت می‌کردند اما امروز با دین بنزین گالسنی ۵ دلار که گران‌ترین نرخ سوخت عادی خودرو در تاریخ معاصر ایالات متحده است و حتی احتمال دارد تا ۸ دلار هم بالا برود، اوضاع تغییر کرده است. بر اساس آخرین نظرسنجی‌ها، ۵۱ درصد آمریکایی‌ها قدرت خرید خود را بر آن حمایتی که در ماه مه از اوکراین ابراز کرده بودند، ترجیح می‌دهند. از نظر «مک مالوس» نه فقط آمریکایی‌ها، بلکه اکثریت غربی‌ها دیگر اراده‌ای برای مبارزه با روسیه ندارند. شاید به همین دلیل بود که هفته گذشته سناتورلنترگر، دبیرکل ناتو اب پاکی را روی دست اوکراینی‌ها ریخت و اعتراف کرد هر گونه توافق صلح برای پایان دادن به جنگ در این کشور، مستلزم مصالحه از جمله درباره سرزمین‌های مورد اشغال یا مورد ادعای روسیه است و از دولت کی‌یف خواست به روس‌ها زمین بدهد!

کشور باشد. این اقدامات سبب محبوبیت وی در افکار عمومی مکزیک شده است. رئیس‌جمهور مکزیک که بر استقلال آمریکای لاتین از نفوذ ایالات متحده تأکید دارد بر ساختن ائتلافی بر پایه همکاری برای توسعه و کمک متقابل در جهت مبارزه علیه نابرابری و تبعیض، عدم مداخله خارجی و احترام به حق تعیین سرنوشت ملت‌ها تأکید کرد.

■ **آرژانتین و حرکت بر مدار چپ میانه**

در مورد آرژانتین، پابرجایی طولانی مدت گفتمان چپ «پرونیسم» در زمان کرشنرها (نستور کرشنر، ۲۰۰۷-۲۰۰۳ و کریستینا فرناندز کرشنر، ۲۰۱۵-۲۰۰۷) باانتخاب «مائوریسو ماکری» در سال ۲۰۱۵ نکه به راست میانه متمایل بود، برای یک دوره وقفه پیدا کرد. گفتمان پرونیسم در انتخابات ۲۰۱۹ با پیروزی «فرنته د تودوس» ائتلافی تحت رهبری میانه‌روی «آلبرتو فرناندز» معاون کریستینا فرناندز، رئیس‌جمهوری سابق به قدرت بازگشت. اگر چه برخی معتقدند قدرت گرفتن آلبرتو فرناندز نشان‌دهنده حرکت از چپ پرونیسم به مرکز آن است اما واقعیت عملکرد فرناندز نشان می‌دهد دولت وی اقتصاد سیاسی نوتوسه‌گرا و یک رابطه یکپارچه با جنبش‌های مردمی را نمایندگی می‌کند. نکتہ جالب توجه اینکه روابط آرژانتین و ایالات متحده در دوره ترامپ شدیداً رو به تیرگی گذاشت و در ۲ سال اخیر نیز چندان تغییر محسوسی در روابط ۲ کشور حاصل نشد.

■ **معلم چپ، رئیس‌جمهور پرو**

خوزه پدرو کاستیلیو ترونس، معلم سابق و رهبر اتحادیه معلمان و سیاستمدار پروی سال ۲۰۲۱ به عنوان رئیس‌جمهور پرو انتخاب شد. او سال ۲۰۱۷ در اعصاب معلمان مدارس به شهرت سیاسی دست یافت و به عنوان نامزد حزب چپ آزاد پرو در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۲۱ شرکت کرد. او در سخنرانی ریاست‌جمهوری خود نوید «تغییر مسؤولانه» در اقتصاد و بودجه بیشتر برای مراقبت‌های بهداشتی و آموزش را داد. او اصرار دارد که تشکیل مجلس مؤسسان برای تنظیم قانون اساسی جدید را انجام دهد؛ اقدامی که در دولت‌های چپ‌گرا آمریکا مرسوم است. با این وجود وضعیت کابینه کاستیلیو به لحاظ هماهنگی چندان امیدبخش نیست. طی مدت اخیر وزیر کابینه وی بارها تغییر کردند و سیاست دولت نامنظم بوده است. این ناهماهنگی در ارائه نظرات نیز مشهود است. زمانی که نخستین‌نخست‌وزیر کاستیلیو قول داد صنعت گاز را ملی کند، رئیس‌جمهور وجود چنین طرحی را تکذیب کرد اما پس از آن، هفته‌ها بعد، خودش همان طرح را پیشنهاد کرد.

■ **بنایو چپ‌گرا، رئیس‌جمهور هندوراس**

سیومارا کاسترو، نامزد ریاست‌جمهوری حزب چپ‌گرای لیبرال در انتخابات ۲۰۲۲ هندوراس توانست بیش از ۵۰ درصد آرا را به دست آورد. او ژانویه ۲۰۲۲ پس از کشمکش‌های سیاسی فراوان در هندوراس به عنوان نخستین رئیس‌جمهوری زن این کشور سوگند یاد کرد. انتخاب وی به عنوان نخستین رئیس‌جمهوری زن هندوراس به حکومت ۱۳ساله خوان اورلاندو ازانانس، متحد سابق ایالات متحده که در دادگاه‌های این کشور به فساد و ارتباط با قاچاقچیان مواد مخدر متهم شده، پایان داد. دولت کاسترو با آزمون‌هایی از جمله اختلاف شدید کنگره، افزایش بدهی‌ها و روابط با چین مواجه است. با این حال حضور کاملاً هریس، معاون باینر در مراسم تحلیف او حاکی از تمایل بالای واشنگتن برای همکاری با این کشور است. مقامات ایالات متحده می‌خواهند با کاسترو هم برای مهار مهاجرت غیرقانونی از آمریکای مرکزی و هم حمایت بین‌المللی از تایوان به عنوان بخشی از تلاش‌ها برای جلوگیری از نفوذ چین در هندوراس همکاری کنند. هندوراس یکی از معدود کشورهای است که روابط دیپلماتیک خود را به جای یکن با تأییه حفظ کرد و کاسترو در طول مبارزات انتخاباتی خود از اظهارنظرهایی مبنی بر وفاداری و هم چنین خودداری کرد.

■ **چاووسم، کامکان ایده برتر ونزوئلا**

چاوزمو یا چاووسم گفتمان جناح چپ مبتنی بر ایده‌ها، برنامه‌ها و سبک دولتی مردم‌تپ با رئیس‌جمهور سابق ونزوئلا، هوگو چاوز است که عناصر سوسیالیسم دموکراتیک، میهن‌پرستی سوسیالیستی و بولیواریسم را برای ۲ دهه قدرت حاکم بوده و محبوب در این کشور کرده است. با وجود مشکلات اقتصادی ناشی از تحریم در سال‌های اخیر و تلاش برای کودتا علیه مادورو، رئیس‌جمهور ونزوئلا در آخرین انتخابات این کشور که انتخابات محلی و منطقه‌ای ونزوئلا بود که ۲۱ نوامبر سال گذشته میلادی با حضور بیش از ۳۰۰ ناظر بین‌المللی برگزار شد، حزب متحد سوسیالیست طبقه حاکم ونزوئلا(PSUV) در ۲۰ منطقه از ۲۳ منطقه کشور پیروز شد. این نخستین بار پس از سال ۲۰۱۷ بود که اکثریت اپوزیسیون، رویکرد تحریم انتخابات را کنار گذاشته و در این صحنه سیاسی حاضر می‌شدند. اگر چه در بی پیروزی مجدد چاووسم (طرفداران نیکلاس مادورو، رئیس‌جمهور ونزوئلا) علاوه بر انتخابات ریاست‌جمهوری و پارلمانی، ناظران اروپایی سناریوی نخبم‌ای زیر سوال بردن اعتبار انتخابات را در پیش گرفتند اما کاراکس با رد قاطعانه اظهارات مناخله‌جویانه آنها، تأکید کرد که با وجود نظرات بیش از ۳۰۰ ناظر بین‌المللی، این ادعاها در ادامه همان سیاست خصمانه تهاجم علیه کاراکس صورت می‌گیرد.

لاتین بود. گوستاوو پترو، مبارز سابق و سناتور قدیمی که متعهد به تغییر سیستم اقتصادی کشور شده، در سومین رقابت خود به عنوان کاندیدای ریاست‌جمهوری توانست در انتخابات پیروز شود تا سومین کشور بزرگ آمریکای لاتین را در مسیری کاملاً جدید قرار دهد. پیروزی یک نامزد چپ‌گرای کلمبیا که پیش از این همیشه در اختیار راست‌گرایان بوده است، می‌تواند دوره جدیدی را در حیات سیاسی کلمبیا رقم بزند. بر اساس گزارش ایندیندنت، پترو وعده داده نظام اقتصادی کلمبیا را به کلی متحول کند و دست به گسترش برنامه‌های اجتماعی، توقف کاهش نفت و تغییر تمرکز کشور به سوی صنعت و کشاورزی داخلی بزند. برای دهه‌ها کلمبیا قوی‌ترین متحد واشنگتن در آمریکای لاتین بوده و سنگ بنای سیاست امنیتی آن در منطقه را تشکیل می‌دهد. پترو در طول مبارزات انتخاباتی خود قول داد این رابطه را مورد ارزیابی مجدد قرار دهد.

■ **برزیل و رؤیای رشد اقتصادی دوره داسیلوا**

در برزیل، حزب کارگر، ابتدا به رهبری «لولا داسیلوا» و بعداً تحت رهبری «یلما روسف» از سال ۲۰۰۳ تا سال ۲۰۱۶ که روسف در یک کودتای پارلمانی برکنار شد، حکومت کرد. اکنون، مخالفان با کلبوس راست افراطی «ائتیر بولسوتزارو» رئیس‌جمهوری فعلی سبب شده محبوبیت حزب کارگر و شخص لولا داسیلوا در برزیل افزایش پیدا کند، روندی که می‌تواند در ادامه قدرت‌یابی چپ‌ها و چپ‌های نو در آمریکای لاتین، برزیل را هم شامل شود. در حال حاضر، داسیلوا موقعیت خوبی برای پیروزی در انتخابات اکتبر دارد. پس از لغو محکومیت‌های دادگاه و بازپس‌گیری حقوق سیاسی خود، او در تلاش برای برکناری بولسونارو راهبری حزب کارگر را به دست گرفت. داسیلوا با محبوبیت ۸۰ درصدی و رشد اقتصادی ۷.۵ درصدی از سمت خود کناره رفت. اگر چه شهرت حزب کارگر از آن زمان به دلیل رسوایی‌های فساد و رکود اقتصادی در دوران روسف خدشدار شد اما داسیلوا بسیاری از جذابیت‌های مردمی شخصی خود را حفظ کرده است. از این رو احتمال دارد ژانویه ۲۰۲۳ رئیس‌جمهوری برزیل باشد.

■ **اصلاحات اجتماعی مکزیک**

آندرس مانوئل لوپز اوبرادور، رئیس‌جمهور مکزیک، سال ۲۰۱۸ توانست ۹۲ درصد آرا را برای ماندن در سمت خود در انتخابات به دست آورد. با انتخاب لوپز اوبرادور به عنوان رئیس‌جمهور مکزیک در سال ۲۰۱۸ موج دوم انتخاب رهبران چپ در آمریکای لاتین آغاز شد. برنامه او برای اصلاحات اجتماعی با نظر مثبت مردم مواجه شد. همچنین ملی کردن صنعت لیتیوم مکزیک به عنوان یک ماده معدنی استراتژیک باعث شد اکتشاف، استخراج و استفاده از آن حق انحصاری این

بیش از ۱۰۰۰ نفر قربانی زلزله پکتیکا

زمین‌لرزه در ۲ ناحیه از این استان کوهستانی پشتون‌نشین در مرزهای جنوبی افغانستان با پاکستان است.

به گفته رئیس اطلاعات و فرهنگ طالبان، در تنها بیمارستان شهرستان ارگون در ولایت پکتیکا ۳۵ جسد و بیش از ۶۰ زخمی نگهداری می‌شود.

با آنکه طبق اعلان مرکز زلزله‌نگاری ایالات متحده، مرکز زلزله در ۴۴ کیلومتری شهر خوست در جنوب شرقی افغانستان در عمق ۵۱ کیلومتری زمین قرار داشت و حدود ۱۱۹ میلیون نفر از مردم شمال پاکستان از جمله اسلام‌آباد پایتخت این کشور و حتی شمال غرب هند نیز آن را حس کردند اما بیشترین تلفات به لس‌ان پکتیکا و پس از آن ننگرهار و خوست مربوط می‌شود.

افغانستان

زمین‌لرزه ۶٫۱ ریشتری که بامداد

دیروز شماری از استان‌های مرکزی

و جنوبی افغانستان و حتی برخی مناطق شمالی هندوستان و پاکستان را لرزاند، خسارات بی‌سابقه‌یی در مناطق مرزی این کشور به بار آورد. این زلزله پیوژه در کابل، خوست، پکتیکا، لغمان، غزنی و لوگو احساس شد اما به گفته مقامات ولایتی طالبان، بیشترین زبیرانی را در مناطق مسکونی شهرستان گیان ولایت پکتیکا برجا گذاشت و یکی از روستاهای آن به طور کامل نابود شد. خبرگزاری پکتیکا به نام باختر اعلام کرده که شمار تلفات با گسترش عملیات امداد و آواربرداری در حال افزایش است. به گزارش رویترز، آخرین شمار تلفات حاکی از بیش از هزار کشته و بیش از ۱۵۰۰ مجروح بر اثر